

Zondag 11-07-2012

Onze hulp is in de naam van de Heer die niet laat varen het werk van zijn handen.

Welkom op deze plek, waar wij samenzijn rond het woord van de Schrift en het brood van de eucharistie. Het woord van de Schrift nodigt ons steeds opnieuw en in allerlei variaties uit om stil te staan bij de vraag ‘wie ben ik/wie zijn wij?’. Het delen van het brood is een voortdurende uitnodiging om de vraag in ons te laten doordringen ‘wat doe ik met alles wat ik heb gekregen en verworven – hoe maak ik dat dienstbaar voor de mensenfamilie waartoe ik behoor?’. Ook vandaag komen deze vragen vrij uitdrukkelijk aan de orde. Ze sluiten naadloos aan bij de liturgie van vorige zondag. Ze hebben betrekking op het actieve delen van de evangelische boodschap: hoe kan ik die voor mezelf en voor anderen vruchtbaar maken. Met andere woorden: wat is onze missie, hoe kunnen we getuigen zijn, hoe kun je met anderen het geloof delen dat in je leeft?

Laat het een ogenblik stil worden in onszelf om een kans te geven aan de kracht die in ons is.

Heer, ontferm U over ons, toon ons uw liefde. *Heer ontferm U - Eert God*

Gebed

Eeuwige, U hebt ons het evangelie toevertrouwd als bron en richtsnoer van leven. Open ons hart en maak het ontvankelijk opdat wij uw weg leren kennen. Versterk ons vermogen om die weg met anderen te gaan. Door hem die de weg is, Jezus Christus. Amen.

Amos 7:12-15 *Marcus 6:7-13*

Overweging

De liturgie van vandaag reikt ons twee korte lezingen aan. Daar tussen in zongen we een lied dat uitnodigt om te luisteren naar de woorden die de Schrift ons vandaag aanbiedt: tweemaal enkele regels, die vragen om overwogen en in praktijk gebracht te worden. Het gaat om een praktijk die profetie heet, of missie, of getuigenis afleggen – een praktijk die vanaf de vroegste tijden geen gemakkelijke is. Kijk maar hoe het ging met Amos. Uit de enkele regels over hem blijkt hoe deze veehouder en vijgenkweker uit zijn bedrijf is gehaald. Waarom? Niet om vervolgens het betaalde profetenberoep uit te oefenen in een officiële rol; niet om tot een profetengilde te gaan behoren, maar om een echte profeet te worden voor het volk Israël. Dat blijkt moeilijk binnen de bestaande regels en gewoonten. Hij heeft niet de juiste papieren en bevindt zich niet op de juiste plaats. ‘Maak dat je wegkomt’ snauwt Amasja, de officiële priester, hem toe. Daar manifesteert zich, zoveel eeuwen terug, het conflict tussen ambtelijke en vrije verkondiging, tussen een wettelijke aanstelling en gedrevenheid, tussen beroep en roeping. Amos wil het beroep van veehouder en vijgenkweker blijven uitoefenen, maar hij wil

tegelijkertijd werken met de roeping die hij voelt om profeet te zijn, om de eigen talenten in te zetten voor het uitdrukken en delen van wat hem bezielt en wat hij gelooft.

Een profeet is iemand die het niet te doen is om eigen gewin, maar die spreekt vanuit recht en gerechtigheid, vanuit de bedoelingen die God in zijn schepping heeft gelegd. Deze missie gaat niet altijd van een leien dakje en stuit op weerstand. Zo was het met Amos, zo ook met de apostelen.

Een apostel is letterlijk 'iemand die gezonden is'. In het evangelie van vandaag treffen we ze aan: de twaalf die door Jezus zijn uitgekozen om namens hem op missie te gaan, om het evangelie, het goede nieuws, de komst van een nieuwe wereld uit te dragen (tot aan de uiteinden der aarde). Zij worden gezonden om goed nieuws te brengen dat in de ogen van talloze mensen helemaal geen goed nieuws is. Het verbaast daarom niet dat Jezus hen voorbereidt, hun les geeft, een soort apostelcursus met enkele standaardregels.

Uit de korte cursus die in de evangeliëlezing van vandaag wordt aangeboden, wil ik twee adviezen in herinnering roepen. Eerste advies: ga met z'n tweeën op weg en reis licht, wees als pelgrims, neem zo weinig mogelijk mee. Waarom? Trek je wapenrusting uit. Belast je niet met gewichtigheden als mooie kleren en wetten en regels en weten hoe het allemaal moet. Wees ontvankelijk, sta open voor een nieuwe kijk op het leven en de wereld. Neem het perspectief in van Jezus die beeld en gelijkenis is van een mens zoals door God bedoeld. Ontwapen je. Alleen zo kun je mensen nabij komen, demonen verdrijven, kwade gedachten opruimen, jezelf en andere mensen van angst bevrijden. Reis licht. Zorg dat je bagage geen ballast wordt. Niet voor jezelf en niet voor een ander. Je kunt ook teveel meenemen, teveel zekerheden, teveel kennis, teveel eigen wijsheid. Soms kun je ook een teveel aan geloofsbagage hebben, en dan is het zaak de ballast daaruit achter te laten.

Het tweede advies dat Jezus meegeeft, is in feite een waarschuwing: denk niet dat je overal welkom bent. Had Jezus het zelf niet in Nazareth ervaren? Had de profeet Amos het niet ervaren toen hij gezonden werd vanuit zijn eigen Zuidrijk om in het Noordrijk te profeteren? Gedeeld geloof gaat niet samen met opdringerigheid. Het kan pas gedeeld worden, als er wederzijds een basis is van vertrouwen, van gelijkheid, van wederzijds respect. Dat kun je in Jezus' aanwijzingen terug horen. Als je ergens niet welkom bent, trek dan verder. Met andere woorden: dring je niet op, wek geen onnodige weerzin, respecteer het geloofsgeheim dat schuilt in jou en in ieder ander mens. Pas zo kun je je geloof delen

Voorbede

Wij bidden voor de mensen die als hedendaagse profeten uw goede boodschap verkondigen in woord en daad. Dat zij zich gesterkt voelen door U

Laat ons bidden

Wij bidden u om vertrouwen en moed, om in staat te raken tegen alle rampspoed in de hoop in ons levend te houden en daarvan te getuigen.

Laat ons bidden

Wij bidden voor onze zuster moeder Aarde. Dat wij haar blijven zien als ons gezamenlijk huis waar wij, uw kinderen, samen op weg zijn. Geef ons de moed onze aarde te behoeden en onze zorg om haar met anderen te delen.

Laat ons bidden